

KTORYKOLWIE (16) *pron*

W pisowni łącznej (7), rozłącznej [w tym: z dołączoną do „który” końcówką osobową czasownika (1); rozdzielone partykułą „by” (1), zaimkiem (1)] (9).

Pierwsze o prawdopodobnie pochylone (tak w ktory), drugie o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w -kolwiek).

sg m N którykolwie (2). ◇ G któr(e)gokolwie (5). ◇ D któr(e)mukolwie (1). ◇ f G któr(e)jokolwie (2) PatKaz III, BielSpr; któr(e)kolwie (1) OpecŻyw. ◇ A któr(ą)kolwie (1). ◇ I któr(ą)kolwie (1). ◇ pl N m pers któr(zy)kolwie (1). subst któr(e)kolwie (2).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

I. Zaimek przymiotny (12) :

1. Nieokreślony uogólniający: *jakikolwiek, obojętne jaki; wszelki, każdy bez wyjątku; żaden* (przy zaprzeczonym orzeczeniu); *aliqui PolAnt* (9) : OpecŻyw 135v; acz pan bog mógł flufznye fktoreykoluye materyey czyalo wzyacz a wżakofz dla flufznoſzczy chczał znyeuafy PatKaz III 89; GroicPorz gg3; Gdzieby więc kto ktorego kolwie Zydá [...] bronil/ then [...] mękami nędzon będzie Leop 3.Mach 3/20; BielSpr 9v.

W połączeniu z przyimkiem „z” + G pl (1): aby im żaden nie fskodził/ albo którą kolwie z tych rzeczy ktore niewinnie ćierpieli oczu im niezaplufkawał. Leop 3.Mach 7/6.

a. W połączeniu z rzeczownikiem wprowadza zdanie wtrącone jako nawiasową uwagę, luźno związaną z kontekstem (1) : wżytek Grat y fcebrzuch [zmarłej żony mieszczanina] [...] ná żadnego inſzego/ iedno ná Mężá y dzieći iey (kthorego kolwie ftanu będą) ma przyſłuſzeć GroicPorz gg3.

b. Z odcieniem czasowo-warunkowym: *jeśli, gdy jakiś, którykolwiek* [w tym: z odpowiednikiem „tedy” w zdaniu nadrzędnym (1)] (2) :

Wyrażenie: »ktoregokolwie dnia« = *kiedykolwiek; in quacunque die Vulg* (2): Ktorego kolwie dnia wzywałem ciebie miły panie/ tedym natichmiałth poznał izes thy bog moy ieft. (koment) Ktoregokolwie dnia [Ps 55/10]) to ieft, lubo w fczczęſciu lubo w niefczęſciu. WróbŻołt 55/10.

2. W funkcji zaimka względnego wprowadza w odniesieniu do zaimka przy rzeczowniku podrzędne zdanie przydawkowe określające bliżej pojęcie wyrażone przez rzeczownik, a uogólnione przez odpowiedni zaimek (3) :

a. Zaimek z rzeczownikiem w zdaniu nadrzędnym poprzedza zdanie przydawkowe (2) : SeklWyzn b2; każdą rzecz o któr(ą)kolwie [quamcumque] iący będą proſili/ otrzymáią od oycá mego Leop Matth 18/19.

b. Zaimek w zdaniu nadrzędnym, rzeczownik przy „którykolwie” w antepowanym zdaniu przydawkowym (1) : Bo fyn Boży Iefus Chriftus [...] nie był ták y nie ták. Ale ták wniem było. Bo ktorekolwie obietnice Boże fą wżytkie wniem ták/ dlatego też przezeń amen Bogu ku flawie przez nas. BudNT 2.Cor 1/20.

II. Zaimek rzeczowny wymienny z zaimkiem uogólniającym „ktokolwie” (4) :

1. Nieokreślony uogólniający: *ktoś, ktokolwiek; jako dopełnienie w zdaniu* (1) :

W połączeniu z przyimkiem „z” + G pl (1): Ktoryby vczynił łzkodę iáką ktoremu kolwie z miełfczánow łwoich [*cuilibet civium suorum*; kogokolwiek z łąsiádow łwoich *WujBib*]/ iáko on komu vczynił/ thák fie też iemu łtánie *Leop Lev 24/19*.

2. W funkcji zaimka względnego (3) :

a. Wprowadza podrzędne zdanie podmiotowe (1) : A ták ktorzyłmy kolwie [*quicumque*] dołkonálemi/ to rozumieymy *Leop Philipp 3/15*.

b. Wprowadza podrzędne zdanie przydawkowe w odniesieniu do zaimka wskazującego lub uogólniającego jako podmiotu lub dopełnienia w zdaniu nadrzędnym [w tym: zdanie podrzędne w stosunku do określanego zaimka w postozycji (1), w antepozycji (1)] (2) : Kóždy ktory ie kolwie [*omnes, qui*] náłfedł/ iadł ie *Leop ler 50/7*.

W połączeniu z przyimkiem „z” + G pl (1): vkogo kolwiek łlug twoich będzie náłęzyon kortzak [...] ten niechay vmrze [...] bądź ták podług wálłego z łkazánaya/ v ktorego kolwye zwas będzie/ ten niechay łlugą będzie moym *HistJóz D2v*.

Cf **KTORYKOLE, KTORYKOLEJ, KTORYKOLI, KTORYKOLIK, KTORYKOLWIEK**

KK